

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

За Теталинъ
Новинарство
Плевенъ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина — лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Паръ за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Боялжеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума. Абонамента се плаща на Администратора на П. Дупевъ. — Единъ брой 20 ст.

За въ бѣдѣще ще даваме гласностъ за всички, както прѣводни, тъй и оригинални литературни произведения, които се появяватъ на езика ни. Извѣстията, безплатно ще слѣдватъ въ 3 броя подъ рубриката »Нови книги и списания«. Умоляватъ се всички автори, прѣводачи и издатели, да испращатъ по 1-2 екземпляра отъ изданията, прѣводитъ и съчиненията си.

ПОКАНА

Поканваме всичкитъ Г. г. учители и учителки отъ Плевенския учебенъ окръгъ да бѣждатъ тъй добри и най късно до 15 Май ни испратѣтъ подробно описание на селата, въ които учителствуватъ. Описанието да бѣде пълно въ етнографическо, географическо, историческо и статистическо отношение. При описание правитъ и обичаитъ да се спомене по възможностъ, въ кои още села ги има. Така сбрани, описанията ще се отпечататъ въ една отдѣлна книга, която ще се даде *премия* на абонатитъ на вѣстника ни за тая година. На учителитъ и учителкитъ, които испратѣтъ описанията, ще бѣде спазено авторното право.

ОБЯВЛЕНИЕ

На основание даденото ми пълномощие и сключено условие съ жителката на г. Плевенъ, Х. Айше Садика Х. Юмеръ Беиова, обявявамъ на желающите, че продавамъ, бранещето називаемо „**Комударъ**“ въ околността на г. Плевенъ около 4—5 хиляди декара. Желающитъ купувачи дружества или общини могатъ да се отнесѣтъ до менъ, подписанъ за споразумение.

14 Февр. 1898 г.

Ив. Ив. Доковъ
(адвокатъ)

ТЕЛЕГРАММИ

Висна. 20 Февр. Негово Ц. В. Българ. Князь посети днесъ прѣдъ обѣдъ Г-на Графа Голоховскій въ помѣщенieto на М-ството на вхшнитъ работи.

Одеса. с. д. Вчера българската колония въ града отпразднува тържествено двадесето-годишнината отъ освобождението на България. Въ катедралната църква сутрешта се отслужи молебень въ паметъ на о бозе почившия Императоръ Александръ II, много-броенъ народъ.

Атина. с. д. Камарата пристѣпи къмъ гласуване на законопроекта върху международния контролъ. Първото четение прѣмина безъ разискване.

Лондонъ. с. д. Въ долната камара Къртцонъ обяви, че силитъ се надѣватъ, какво Турция ще испраздни Тесалия на опрѣдѣлената дата. Тъ ще упражнитъ върху Турция всѣкакъвъ видъ натискъ, за да се добие испразднуването. Кандидатурата на принца Георги, като губернаторъ въ Критъ, не е оттеглена. Къртцонъ незнае да ли явившитъ се мянчотии са отстранени. Въ всѣки случай въпроса е важенъ, нъ въпроса за Тесалия е ще по важенъ. Послѣ ще встановимъ, завърши той, окончателно тишината въ Критъ. Нѣма съмнение прибави той, че това запитване по адресъ на кабинета е въ противорѣчие съ парламентарнитъ обичаи.

Петербургъ. с. д. Нейно Величество Царицата, вслѣствие на червенката, се разболе отъ легка пневмония, нъ сега вече е на оздравяние.

Цариградъ. (По косвенъ пътъ) Султана поразенъ отъ послѣдния отговоръ на Кърцона, въ долната камара относително събитията въ Косовския вилаетъ (Македония) поиска нѣкои свѣдения отъ английското Посолство, което побърза да му ги даде. В. Порта отправи вчера на прѣдставителитъ си въ странство едно окръжно, въ което говори за убийството на единъ Мюсюманинъ въ Косовския вилаетъ, който съобщилъ на властта, за съществуване на оръжие у българитъ. *Марковъ, българския прѣдставителъ* отправил днесъ на В.

Порта една нота, съ която иска обяснение върху движението на турскитъ войски къмъ българ. граница. Слѣжа, който се прѣска вчера за преименуването прѣзъ македонската граница на няколко чети отъ македонски бълмаре се вижда съвсѣмъ безосновенъ, особено като се вземе прѣдъ видъ, че сѣашния сезонъ който прѣлѣтствува на всѣло движение на чети. Руското посолство направи въ сараи запитване по случай послѣдния инцидентъ въ артики (при Мряморно Море), итъто едно множество мюсюмани осквернили гръцкитъ гробница и двѣ църкви. Отъ това послѣдвало обяснение, съ което има много убити и ранени. Едвамъ днесъ официалния вѣстникъ обнародва за награждаването юстешара на вътрѣшното министерство съ българ. орденъ св. Александръ, който му бѣше връченъ прѣди три мѣсеци.

Цариградъ. с. д. Едно Султанско ираде заповѣда да се испратѣтъ въ Одринъ двама офицери отъ главната артилерия съ миссия да прѣлѣдатъ Маузеровитъ пушки и патрони на 2 армейски корпуса, който има главната си квартира въ Одринъ.

Висна. 21 Февр. Н. В. Императора прие оставката на цѣлния кабинетъ. Назначи тайния съвѣтникъ Францъ Графъ Фонъ Тунъ Хоенщайнъ за министъръ прѣдѣдатель и го натовари съ съставянieto на новъ кабинетъ. До съставянieto на новото министерство, стария кабинетъ ще продължава да управлява дѣлата.

Атина. с. д. Н. Височество Грандъ Дукъ Георги Михайловичъ, годиникъ на Н. Ц. Височество принцеса Мария пожертвува 8000 франка за усиление фонда на проектраната църква за искупление. Адмиралъ Скридловъ командантъ на руската ескадра въ Сръбско море, който бѣше пристигналъ въ Атина, тръгва днесъ за Критскитъ води. Законопроектъ върху международ. контролъ се гласува днесъ на второ четение.

Цариградъ. с. д. (По косвенъ пътъ). Илютъ, секретаръ на английското посолство, който бѣше испратенъ съ миссия въ Скопие се завърна тукъ. Спорѣдъ него не съществува вече никакво съмѣние относително многобройнитъ случаи на истезавания упражни върху българитъ въ Скопския санджакъ. Турската анкетна коммисия сама признала, че е имало три случая. Относително окръжното на В. Порта, спомянато въ вчерашната телеграма, убития е християнинъ а не мюсюманинъ. Посланицитъ на великитъ сили иматъ днесъ събрание, имѣюще главно за цѣль да се опрѣдѣлятъ сумнитъ, които ще трѣбва да се платятъ като обезщетение на чуждитъ подданици и поврѣдени прѣзъ врѣмето на кланетата на ерменцитъ, прѣзъ мѣсецъ Августъ 1896 год. посланицитъ ще обекдѣтъ и други въсяци въпроси нъ се върва че ще се занимаятъ и съ Критския.

София 26 Февр. Тая сутрѣвъ 10 часа по миниятивата на столичнитъ журналисти софийския митрополитъ Партений отслужилъ панахида въ паметъ на покойния Македонски, редакторъ на В. „Новини“ въ Цариградъ, въ съслужение на цѣлото духовенство и въ присѣствието на Г. Г. Министритъ висшето чиновничество многобройни граждани и македонската колония. Началника на бюро на пресата Теодоровъ, прѣдѣдатель на комитета на журналиститъ по случай панахидата държа прочувствена речъ въ която изложи трудолюбивия и ползотворенъ животъ на покойния българинъ македонецъ.

Висна 25 Н. В. Императора Францъ Иосифъ повърна визита на Н. Ц. В. Българския Князь и на Нейно Ц. В. Българската Княгиня въ палата Кобургъ. Визитата се продължи половина часъ.

Берлинъ с. д. Дивидента на райхсбанска е опрѣдѣленъ 7.92 процента. Г. Булавъ, министра на вътрешнитъ работи страдае отъ легка инфлуенца и е принуденъ да пази лѣглото си за нѣколко дена.

Парижъ с. д. Углавия съдъ разглѣдва сега, дифамацияния процесъ заведенъ противъ Зола отъ експертитъ, които имаха мандатъ да прѣглѣдатъ почерка по дѣлото заведено противъ Маноръ Естерхази. Съдътъ се яви за компетентенъ, нъ отложи дѣлото до 15 дена. Едно събрание отъ около 200 депутати отъ всѣкитъ политически бои се произнесе за въ полза на двегодишна военна служба и гласувахъ едно предложение, което поканва правителството да изучи този принципъ. Агенция Хавасъ опровергава слѣха относително скоростното преместване на Г. Мюнстеръ, Германския въ парижъ посланикъ.

Миланъ с. д. Днесъ стана погребението на Кавалоти, импозантна траурна манифестация, многобройни речи се произнесохъ.

Бомбай. Въ туземския кварталъ станяхъ сериозни смущения тъй, като тѣлната искаше да попрече на санитарнитъ мѣрки на правителството. Има много убити и ранени. Властта испроти и морска войска за потушение на мѣтежа.

Цариградъ. Една специална коммисия се назначи при В. Порта за на разглѣда споровете, които съществуватъ между Рива бей Албанския главатаръ отъ Дяково и неговитъ противници.

Цариградъ с. д. Арменския комитетъ съ писма отправени къмъ посланицитъ на всичкитъ сили настоятелно ги моли да ходатайствуватъ противъ нескончаемитъ турски прѣследвания като иска и интервенцията имъ. Слуховетъ за нови концентрирвания на войски въ Македония и за поржчи на оръжия отъ фабриката Маузеръ сж безосновни. В. Порта е въ преговори за купуване 5000 руски коне. Русия иска разрѣшение за преминуването прѣзъ Босфора и дарданелитъ на два военни кораби, които отиватъ за да заместѣтъ други два находяще се отъ нѣколко врѣме въ критскитъ води. Контра адмирала Андрѣевъ досегашния комендантъ на руската ескадра въ Средиземно море пристигна тукъ и утрѣ ще замине за Петербургъ.

Димитръ В. Македонски убитъ!

Още една жъртва

На 20 Февруарий въ столицата на Турция се е извършило покушение върху живота на единъ отъ нашитъ работници на литературното поле отъ дълги години, Г-нъ **Д. В. Македонски** е билъ застрѣлянъ отъ едно лице, което говорило български, съ ливорверъ въ работния му кабинетъ въ Цариградъ. Шестъ куршума сж се забили въ неговото тѣло, отъ които два прѣждеврѣменно му покосихъ живота въ възраст, когато съ успѣхъ можеше да работи за просвѣтата и събужданието на македонския българинъ. И тукъ интригата и коварството постигнахъ своята цѣль. Виноვნостта е въ турското правителство, което поставя стражари по улицитъ, не да запазватъ живота на хората, а да съдѣйствуватъ на убийцитъ и крадцитъ. Иначе не можемъ да си обяснимъ, защо до днесъ още убийцитъ на Македонски не сж уловени, когато шестѣхъ ливорверни гърмежи бѣхъ въ състояние да издадѣтъ убийцата и послѣдния да бѣде хванатъ отъ властитъ. Македонски е втора жъртва на сръбското злато и на жадната за рушевети турска администрация, а за българската кръвъ — сръбска пропаганда въ Македония.

Както се вижда и отъ телеграммитъ, убийството на Македонски е политическо. Съ неговото убивание се е гонѣло да се спре излизанието на в. „Новини“, издаванъ въ Цариградъ. Нека знахътъ сръбитъ, че отъ тѣхнитъ ливорверни гърмежи българский народъ нѣма да се оплаши и напусне борбата за просвѣтата и събуждението на братата си въ Македония. Напротивъ, гѣзи звѣрства, които сръбитъ вършатъ съ помощта на турската администрация, която е готова да услужва всѣкому за единъ какъвъ да е рушеветъ, не само, че нѣма да убийтъ енергията на българитъ, нъ ще имъ вдѣхнатъ куражъ въ борбата съ безобразнитъ шовинистически сръбски пропаганди въ Македония, гдѣто никога не е имало сърби и нѣма да има. Тая страна всѣкога е била българска и ще си остане българска, защото националното чувство на българина е толкова силно, щото и въ врѣмена по тежки, по несносни отъ днешнитъ, въ врѣмена на двойно робство той е опазилъ своята народностъ, и днесъ пакъ ще ѣ опази и нѣма защо да се страхуваме, че при ласкавитъ сръбски обѣщания българщината

ще пострадае. Срѣдствата съ които си служатъ сѣрбскитѣ пропаганди сѣ мерзески и отвратителни, нѣ и националното чувство на българина е толкова силно, щото не само ще противостой, нѣ ще и да побѣди. Какво постигнѣхъ сѣрбитѣ съ убийството на съотечественника ни Христо Гановъ? Нищо. Нѣ взаимна на това българетѣ се стрѣснѣхъ и почнѣхъ по дѣятелно да работятъ срѣщу сѣрбскитѣ домогвания. Сѣщо и съ убийството на **Д. В. Македонски** сѣрбската пропаганда не печели, а се излага още по ниско въ очитѣ на Европа, защото срѣдствата съ които си служи сѣ осѣдителни и низки.

Мѣстото на Македонски ще се заеме отъ други и борбата ще се води на законни основания, защото на българетѣ не е по натура вѣроломството. Това е способностъ на сѣрбитѣ, които доказаха на дѣло въ 1885 год., послѣ съ убийството на Ганова, сега съ убийството на Македонски. Ни най малко съмнѣние не остава, че сѣрбитѣ сѣ авторитѣ на това убийство на Ганова, нѣ не отричаме и участието на турската полиция, която подпомага сѣрбскитѣ домогвания за лични облаги. Но доще день, когато на единѣ и другитѣ сѣщо ще костуватъ проливание-то на българската кръвь безъ вина.

Плѣвенъ, 1 Мартъ 1898 год.

Много пхти злостата на извѣстни лица помрачава тѣхний разсѣдѣкъ при разглеждане на извѣстни въпроси отъ общественно значение. Това е едно жалко явление, нѣ то е фактъ. Личнитѣ интереси, амбицията да се прѣдставимъ за патриоти, желанието да блеснемъ прѣдъ обществото, че милѣме, че се интересуваме и се стремемъ за доброто на града си, сѣ побудителнитѣ мотиви на тая язва, ако ни е позволено, така да се изразимъ. А гдѣ е справедливостта, никой не иска и да знае. Ако интереситѣ на нашия градъ или окръгъ ни сѣ мили, нимѣ и въ другитѣ окръжи нѣма лица, които, ако не повече, то поне да милѣхъ за доброто на окръга си толкова, колкото насъ? Има, ще отговоримъ ние, но понеже желанието на онѣзи хора да сторѣхъ добро се отнася до тѣхний окръгъ, затова то нѣма никакво значение за насъ, пѣкъ ако ще би и това желание да е най похвалнитѣ. Да умаловажаеме значението на другитѣ окръжи прѣдъ нашия, макаръ то и да заслужава това, често се диктува и отъ частнитѣ интереси. Отъ подобно значение и съ подобно пристрастие се разглежда и въпросътъ за желѣзнопътната мрѣжа отъ в. „Народенъ листъ“ въ бройтъ му отъ 15 Февруарий подъ № 3. При разискванието на такъвъ единъ важенъ въпросъ, трѣбва да се има прѣдъ видъ прѣди всичко общий интересъ на отечеството, а послѣ интереситѣ на отдѣлни окръжи. Спорѣдъ „закона за желѣзнопътната мрѣжа“ отъ 1894 год. се прѣдвигва централната линия, която прорѣзва срѣдата на сѣверна България и съединява источната частъ съ западната. При направата на тая линия никой не може да отрече, че правителството не е имало и прѣдъ видъ ползитѣ, които тя ще може да принесе на населението, до колко ще послужи за развитието на търговията, ползата ѣ въ врѣме на една война, а най послѣ и дохода, който ще се получава отъ нея, защото държавата харчи за направата и поддържката на една линия, нѣ тя трѣбва да има отгдѣ да се възнаградява за направенитѣ разноски. Никой, вѣрваме, нѣма да отрече, че централната линия съединява единъ отъ нѣй плодороднитѣ окръжи на България, че тя минава прѣзъ мѣста, които дѣсно се съобщаватъ съ градоветѣ, които отстоѣтъ на 30—40 км. далечъ отъ линията и на които се дава възможностъ да се ползватъ отъ удобства на тая линия. В. „Н. листъ“ се възмущава отъ направеното отклонение при Плѣвенъ, като отдава това отклонение на партизански домогвания. Ний сме въ положение да увѣримъ патриотитѣ около „Н. листъ“, че това отклонение на централната линия къмъ Дунава се е диктувало отъ общий интересъ на държавата; че то е направено не за частнитѣ интереси на Плѣвенъ, а защото самата линия минава прѣзъ най-плодороднитѣ и скотовѣдчески страни на Плѣвен. окръгъ и ще послужи за развитието на износната търговия. Каква полза щѣше да има държавата, ако линията минаваше спорѣдъ исканието на „Н. листъ“ между Ловечъ и Троянъ? Какво ще изнася отъ тамъ? И въ врѣме на една война, какво стратегическо значение би имала, когато нито

въ Троянъ, нито въ Тетевенъ квартирува войска и има нѣкакви припаси? Ако линията минѣше между Ловечъ и Троянъ, тя не щѣше да има никакво значение за търговията на Плѣвенъ, защото Плѣвенци никога нѣма да каратъ произведенията си 45—50 км. за станцията, когато Дунава отстои отъ тѣхъ на 30 км., а за най-производителнитѣ села на окръга на 10—18 км. А пѣкъ неуспоримо е, че Плѣвенъ и окръга му правятъ единъ отъ най-големитѣ обороти. Съ какво ще се възнагради въ такъвъ случай държавата за загубата си отъ паричнитѣ такси, които ще взема отъ тѣзи произведения, които вмѣсто на Дунава, сега съ желѣзницата ще се искарватъ на Варна? Съ нищо, защото не е скрито, че Троянската околия е една отъ най-непроизводителнитѣ, при това и другитѣ мѣста, които ще прорѣзва линията въ това направление сѣ сѣщо такива. Ето защо ний не можемъ да си обяснимъ по какви съображения „Н. листъ“ намѣрва, че направеното отклонение въ централната линия при Плѣвенъ е било направено за частнитѣ интереси на гр. Плѣвенъ. Ний питаемъ „Н. листъ“ да ни каже, какви мѣста трѣбва да свързва една желѣзница: най-плодороднитѣ ли, или неплодороднитѣ, непроизводителнитѣ? Ако е първото—плодороднитѣ—то кой другъ окръгъ въ сѣверна България би се равнилъ по производството си съ Плѣвенския? Въ това отношение може ли да се прави нѣкакво сравнение между Плѣвенския и Ловченския окръжи? Това го съзнава и „Н. листъ“, нѣ като не е ималъ другъ мотивъ за обвинение, намѣрилъ е и това за грѣшка. Колкото се касае до второто—неплодороднитѣ—върху това нѣма защо и да се спираме, защото по-голяма глупостъ отъ тази да се строи желѣзница прѣзъ такива непроизводителни мѣста, отгдѣто държавата не ще има никаква полза, не може и да има. Желѣзницитѣ не се правятъ за луксъ, а за улеснение на търговията, съобщенията и за покриване разноскитѣ, които прави държавата за тѣхното строение и поддържане.

Колкото се отнася до въпроса, защото линията Мездра—Вратца—Видинъ не се счита за централна, той е отъ съвсемъ друго значение. Понеже тази линия свързва и Видинъ, то „Н. листъ“ има право да негодува. Не стига това, ами още тази линия минава и край гр. Ломъ! Това е вече за нетърпѣне. Виде се, че Видинчени не сѣ разбрали, че държавата не строи желѣзца само за единъ градъ. Интересъ ѣ изисква да се свързватъ, колкото е възможно повече градове и производителни мѣстности. Ето гдѣ се крие злостата. Тукъ частнитѣ интересъ на Видинъ испѣква вече на лице, защото, ако Ломъ не бѣде съединенъ съ желѣзницата, всичката търговия остава въ рѣцѣтъ на Видинскитѣ търговци, а, ако Ломъ се съедини съ желѣзницата, тогава той ще бѣде за прѣдпочитание и оборотитѣ въ последния случай ще ставатъ въ Ломъ. Вѣрваме, че свързването на Ломъ съ клонѣтъ Мездра—Вратца—Видинъ не е отъ интересъ, може би, за Видинъ, нѣ за държавата е безразлично интересъ на кой градъ страда, стига държавний интересъ да не страда, защото, ако не страда интересъ на Видинъ, то ще страда пѣкъ интересъ на Ломъ. Понеже градѣтъ Видинъ не е централенъ градъ, не можемъ да си обяснимъ и желанието на Видинчени да бѣде линията имъ централна. Както линията, която ще свързва Свищовъ съ централната е клонъ на сѣщото основание и тази която свързва Видинъ ще се счита за клонъ на централната линия, понеже Видинъ е пограниченъ градъ.

Въ заключение ний би посвѣтвали „Н. листъ“, когато се косва да разисква въпроси отъ общественъ характеръ, да не отрича значението на другитѣ окръжи и да въздига значението на на Видинския, защото всѣкому е извѣстно, че той е единъ пограниченъ окръгъ, при това и не е, Богъ знае, колко производителенъ.

Послѣдователността на началството.

Широката свобода, която дневното правителство, е дало на печата, е една отъ главнитѣ причини за разюздаността му, а особено на опозицията, който отъ день на день става по сокашки и безобразенъ.

Първото мѣсто, по придобито въ това отношение право, принадлежи на в. „Свобода“—органъ на жалкитѣ останки отъ сбирчината на нехранимайковцитѣ отъ бившата тирания. „Свобода“ едновременно играе и ролята на застъпникъ

и бранителъ за военнитѣ права и доблести на нѣкои субекти отъ срѣдата на висшето офицерство у насъ, които отъ своя страна пѣкъ взематъ живо участие въ списванието на тоя вѣстникъ, подъ разни псевдоними. На псувнитѣ, клѣветитѣ, шпионскитѣ домогвания и словарѣтъ отъ инсинуации, които се сипятъ по адреса на нашитѣ политически дѣйци, билъ тѣ отъ ония, които сѣ въ опозиция, ний сме обръгнали, та за туй не обръщаме никакво почти внимание, но *кросомо* около тоя вѣстникъ, не се ограничи само да зловсѣла омазнитѣ нему личности, той отиде много по на далечъ, той хули и напада послѣдователно Държавний глава, по начинъ най отвратителенъ! Забѣлжително е и това обстоятелство, че най гнуснитѣ изражения противъ върховния вождъ на армията, се срѣщатъ въ ония статии, които сѣ подписани съ псевдоними като: **единъ офицеръ, запасенъ офицеръ, офицеръ бѣдущъ емигрантинъ офицеръ на дѣйствителна служба** и много други такива. Сътрудничеството на военни лица, билъ тѣ на дѣйствителна служба или въ запаса на армията, въ вѣстници като що е „Свобода“ не само, че е противъ военната нравственностъ, прѣподавана на нашия войникъ, но то укоражу до такава степенъ редакционния *квинтетъ* на този пасквилъ, щото непоправимитѣ злодѣйци съ перо, като Д. Петковъ, Илия Милларовъ, Мар. Тодоровъ, Тод. Гатевъ, Т. Гудевъ и др. нещаждѣтъ вече, нито Августѣйшата съпруга на Господаръ, нито невиннитѣ августѣйши дѣца. Въ последний брой, мѣжду другитѣ псувни и лажки, които „Свобода“ принася въ подарокъ на читателитѣ си, ний срѣщаме и едно антрефиле, въ което се изригватъ купъ нѣлепости срѣщу *Нейно Цар. Вис. Княжията и Негово Цар. В. Прѣстоноаслѣдника Бориса Князь Търновски, шефа на 4-й пѣши плѣвенски полкъ*. Изъ чий перо е излѣзло това антрефиле, дали на нѣкой отъ квинтета или на нѣкой отъ военнитѣ псевдоними, насъ ни най малко не ни интересува, но фактъ е, че то се появи въ „Свобода“ *която се получава въ клуба на тукашния гарнизонъ и се чете съ особено внимание и удоволствие отъ началството, както и отъ нѣкои влечуци, които се стараятъ чрѣзъ влечуларство да му угодятъ*. При всичко, че ни увѣрватъ, на и дѣлата и поведението идатъ да ни утвърдятъ въ правотата на твърдението, че на началството отъ тукашния гарнизонъ е катихизисъ в. „Свобода“, то ний пакъ казваме на всеуслишание, че почитаме, и се прекланяме прѣдъ политическитѣ начала на всѣкой български гражданинъ, и не правимъ политика отъ четението на тоя или оня вѣстникъ и понеже и военнитѣ сѣ български граждани, то тѣ, ако не сега, то когато бѣдѣтъ въ запасъ, ще принадлежатъ на нѣкоя отъ политическитѣ партии у насъ. Хора сме, състава на синца ни е еднакъвъ, убежденията макаръ и различни, но тѣ индивидуално сѣ свѣти за всѣкого отъ насъ, та ето защо ний повтаряме да кажемъ, че не трѣбва да се обръща внимание, кой какъвъ вѣстникъ чете и получава.

Спорѣдъ насъ, по голѣмо внимание трѣбва да се обръща на дѣлата, защото тѣ съставляватъ корпуса на политическитѣ стрѣмления. Е, добръ, когато е думата, кой вѣстникъ да се получава въ клуба и чете отъ офицеритѣ отъ тукашния гарнизонъ, *началството* дали излиза изъ сѣщата изходна точка, както насъ? На този въпросъ, безъ колебание, ний ще отговоримъ отрицателно, и ето защо: Читателитѣ ни помнятъ, че въ края на миналата година, въ единъ брой на вѣстника ни бѣше се появило едно антрефиле, извлечение отъ едно писмо, въ отговоръ на „Свобода“ по емигрантския въпросъ. Тамъ мѣжду друго се казваше, че мѣжду нашето офицерство има и такива субекти, които по дваждъ и триждъ сѣ нарушавали клѣвта си, и които въ врѣме на сѣрбско-българската война сѣ се крили задъ купитѣ съ слама, а отъ послѣ пѣкъ, сѣ служили на тритѣ търновски свѣтила, които приготвявахъ почвата за австро-маджарскитѣ домогвания у насъ. Едновременно се упрекавахъ хвалоп...-...тѣ около „Свобода“, че отрицаватъ заслугитѣ на нѣкои отъ емигрантитѣ въ сѣщата война. Така изказаната, необорима като бѣлъ день истина отъ нашия вѣстникъ, послужи като претекстъ на нѣкои окаяни голѣмци отъ тукашния гарнизонъ, за да се покажатъ въ пълната си голота, отъ каква проба хора сѣ, и колко тѣжи умствения имъ багажъ. Тѣ излѣхъ всичката си злоба противъ нѣкои умразни тѣмъ личности подъ прѣд-

логъ, че било нанесено оскърбление на офицерското тѣло, чръзъ нашия вѣстникъ. Вривата и заканванията бѣхъ голѣми! На чело съ оня отчаянъ пияница и тъменъ черноджамийскъ герой, който за срамъ на нашето офицерство носи още военния мундиръ и на гърдитъ си ордена за храбростъ, други двама още офицери, отиватъ *нощно* врѣме въ кѣщата на единъ нашъ приятелъ и съ разни заплашвания и угрожения, искали да имъ се укаже на лицето, което е написало това *оскърбително* антрефиле. Тази тройка се готвила да заминава за Петербургъ, Асхабадъ и проч. за да отмъсти за *кръвното оскърбление на офицерската честъ*.

Сѣщия языкъ и повѣдение държеше и началството, въ лицето на командира на 4-ий полкъ г-на Фикова. Защо се дигаше такава врява, защо бѣхъ тѣзи заканвания, ний отъ начало не можахме да си обяснимъ, но когато се появи рѣшението на офицерското събрание обнародвано въ опашката на „Свобода“ тукашния „Бдител“ разяснихме си до една степенъ работата, а съ течението на врѣмето, съвсѣмъ се освѣтлихме, гдѣ и въ що, се е крияла всичката тайна на тази аларма.

За изказаната отъ вѣстника ни истина нанесохъ се *официални оскърбления* на хора, които сѣ принесли много по голѣми ползи на отечеството, отъ колкото разнитѣ Шиваровци, Фиковци, Мариновци и проч.; на вѣстника ни се запрети приеманieto му въ клуба, а на офицеритѣ се заповѣда да го не четѣтъ и получаватъ.

По този ли начинъ постѣпва и сега сѣщото началство, по отношение на вѣстникъ „Свобода“ и нашитѣ тукъ стамболисти? И тукъ ще отговоримъ отрицателно. Свобода псува по сокашки начинъ Държавний глава; злослови по отношение на Прѣстонаслѣдника, *шефа на 4-ий илми илтъвенски полкъ*; ругае цѣлото офицерско тѣло, а началство мука, мълчи и дружи съ нашитѣ стамболисти. „Свобода“ се чете въ клуба, а Плѣвен. гласъ се изключва.

Когато се касае работата, за личнитѣ интереси на нѣкои отъ началствущитѣ, нашето началство става много по сербозъ, и все за офицерска честъ и мундиръ бърбори, но щомъ е работата за *шефа на полка*, това сѣщо началство се потайва като плѣхъ въ дупка.

Ний се ласкаяхме отъ надѣждата, че когато се появи това антрефиле въ „Свобода“, ще чуемъ че офицерството отъ тукашния гарнизонъ, по *инициативата на началството* е зело рѣшение да се изключатъ изъ клуба в. „Свобода“ и стамболиститѣ гости, и да е трѣгнала нѣкоя „тройка“, но този пѣтъ отъ началствущи лица, за София, за да искатъ отъ редакцията на вѣстника, удовлетворение за нанесената обида на *шефа на полка*. Такова обаче рѣшение до сега не е взето и надали ще се земе. „Свобода“ ще продължава да псува и князь и прѣстолонаслѣдникъ и офицерство, но въ клуба ще си я получаватъ и началството, хемъ ще другарува съ разнитѣ Табаковци, хемъ ще се въсхищава отъ псувнитѣ на „*катилизиса*“.

Отъ такава проба и стойностъ е послѣдовителността на началството на тукашния гарнизонъ! Който нема друга работа, нека твърди, че то е партизанско и че не си е било башъ на мѣстото. Нашето началство си е началство и то такава, което може да служи за примѣръ на други военни началства. Да живѣе прочее послѣдовителността на началството.

Обръщаме вниманието на военното Министерство.

МѢСТНИ НОВИНИ

Отъ нѣколко дни нанасамъ, усилено се носѣтъ нѣкои слухове за тукашния Училищенъ Инспекторъ. Говорѣтъ различно: едни, че билъ уволненъ, други, чн билъ примѣстенъ, вслѣдствие на ходатайство на наши приятели, трети, че той самъ искалъ примѣстванieto си. Дали дѣйствително г-нъ Шаранковъ е уволненъ или примѣстенъ, или пѣкъ нито едното, нито другото, ние не знаемъ; единственното нѣщо, което можемъ да кажемъ, че наши приятели, нито се ходатайствували, нито пѣкъ имѣтъ намѣрение да ходатайствуватъ не само за Г-на Шаранкова, но и за който и да било служителъ на Държавата въ града и окръга. Но, тъй както е поставенъ въпроса, или собствено, както се прѣдава и циркулира изъ по между гражданитѣ, главното е това, гдѣ е источника на тия слухове и каква е тѣхната тенденция? Ний ще прослѣдимъ и дано, по-

не въ тоя случай, не се покрива слуха съ флюгелство и съ заискванията на двѣ порти. По това ще се повѣримъ.

Панахида. На 25 того, по случай смъртѣта на прѣдателски убития български съврѣменъ дѣецъ Д. В. Македонски, се отслужи въ църк. св. Николая, панахида по инициативата на живущитѣ въ гр. Плѣвенъ родственници на починалия. На панахидата присѣствувахъ много отъ гражданитѣ, приятели и почитатели на нѣкогашния тѣхенъ учителъ и общественъ работникъ. Македонски е учителствувалъ въ града Плѣвенъ прѣзъ 1873/74 г.

Въ послѣднитѣ дни, веднага послѣ хубавото, топло, слънчево врѣме, на рано настѣпващата пролѣтъ, се появиха. силни вѣтрове и доста чувствителенъ хладъ.

Прѣди нѣкой день се родило едно мъжско дѣте отъ мѣстната жителка Г-жа Х. което било кръстено на 22 т. м. на име Цвѣтанъ. Спорѣдъ както ни се съобщава това дѣте било цѣла монстра. Тѣлото било доста правилно, а вмѣсто носъ *една свинска* муцунка отъ хрущялъ. Това дѣтенце се намѣрва за сега съ майката въ мѣстната болница, гдѣто ще се направи операция—изрязване тази свинска муцунка. Игра на природата.

Починалъ завчера опълченецъ *Иванъ Илиевъ*, отъ IV дружина въ нашия градъ. И този нещастникъ остави съпруга и едно дѣтенце въ крайна нищета. Вѣчна му памѣтъ.

Пожаръ. Срѣщу 24 прѣзъ нощта се запалила кѣщата на Цаню Митовъ—кованлъшката махла. Благодарение зетитѣ мѣрки отъ властѣта огъня се локализира, по причина силния вѣтръ имаше голѣма опасностъ да изгори цѣлата махала.

Кукумявката почнала да пѣе казва „Бдител“ надъ градския съвѣтъ, затова *лоше* се прѣдсказвало за Кметството.

И ние сме чували, че когато кукумявката *пѣе*, не е на добро. Това спорѣдъ насъ показва че зданието на читалището скоро ще изхвъркне отъ ржцетѣ на „Съгласие“ Други пѣкъ казватъ, че тая лоша предвѣстница, предсказвала не толкова добро за отдолѣ помѣстваното дружество „Сила“, което дало толкова блистящъ дивидентъ на акционеритѣ си.

Ухапано отъ бѣсно куче. Прѣди нѣкой день е било ухапано малкото дѣте на мѣсния адвокатъ Константиновъ, който го е отвелъ въ Букурещъ на лѣчение. —

Казватъ, че г-нъ Шаранковъ щѣлъ да бѣде премѣстенъ въ Шуменъ по негово желание. Ако е истина, желаеме на г-нъ Шаранковъ добъръ пѣтъ. Не ще направи злѣ прѣзъ ваканцията да пребере и тѣзи, които бѣ докаралъ отъ Шуменъ и напълни окръжието съ Шуменски даскали, като че у насъ нѣма момци и момичета за тѣзи цѣль. Вѣрваме, че Т. Цвѣтковъ ще остане най доволенъ отъ това, защото нече има вече неприятности съ сомове и флюгели.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Военнитѣ наборни комисии сѣ почнали още на 20 того прѣглеждане младежитѣ за взиманieto имъ въ рѣдоветѣ на войската. Въ тѣзи годишния наборъ ще бѣдѣтъ записани младежитѣ, които сѣ родени въ 1877 година. Отъ взетитѣ годни—младежи въ цѣлото княжество за постоянния кадръ ще се земѣтъ само 19000 души, а останалитѣ ще служатъ по два месеца въ годината.

Изобрѣтение. Въ Самоковъ единъ младежъ—македонецъ билъ изобрѣтилъ една нова парна машина съ опростенъ до минимумъ механизъмъ. Изобрѣтението е обрѣнало вниманието на М-то на търговията и земледѣлието.

Испититѣ за с. пристапи и адвокати ще почнатъ на 1 Мартъ и ще се свършѣтъ къмъ 10.

Прѣзъ настоящето лѣто ще бѣдѣтъ повикани на обучение 563 запасни подпоручици.

На 19-ий Февруарий живущитѣ въ София Македонци, заедно съ новодошитѣ бѣжанци отъ Македония, на чело съ музика, червено знаме съ черни панделки, направили една мирна демонстрация като цѣль день заобикаляли изъ улицитѣ на София.

Съобщаватъ ни, че Луковитский Мировий Сѣдия рѣшавалъ въ сѣдилището дѣла по угодата на нѣкои свои приятели. Това биело твърдѣ лоше въ очитѣ на населението. Противъ това незаконно раздаване на правосъдието готвѣло се оплакване до Министерството на правосъдието. До колкото узнахме, разслѣдване е правено и както слушаме, нѣщичко е имало.

Г-нъ **Филипъ Семидовъ** старъ поборникъ въ съгласие съ русенското опѣл. поборническо дружество, е земалъ тѣжката и мъчно-поносимата грижа, да издаде една книга подъ насловъ „Прѣдвѣстникъ, Поборникъ Опълченецъ“, биографическо иллюстрирано списание. Първата покана се получи въ редакцията ни. Программата на това списание е много обширна, та едва ли ще бѣде изпълнена. Ние мислиме че едно старо дружество, на което живота ще трае до като сѣ живи и членоветѣ му, нѣма значение да се занимава съ разни физически занятия и гимнастически упражнения, когато всичкитѣ му членове не сѣ по млади отъ 40 години. А да се записватъ членове въ тѣзи дружества не можѣтъ други, освѣнъ поборници и опълченци, които едвали се кадърни да ходѣтъ, а камоли да играѣтъ на *юмруци* съ щикове и др. младежки упражнения. Г. Семидовъ или дружеството, спорѣдъ насъ, ще направи добръ, ако се ограничи само въ биографитѣ на поборницитѣ. Послѣ, като се искатъ свѣдѣнията да се завѣрватъ отъ общинитѣ, спорѣдъ насъ е повече отъ непрактично, съпржено е съ трудъ и разноски. Ние мислиме, че най добръ е да се удостоверява прѣдварително биографията на желающия да я прати отъ нѣкое дружество, защото редко има опълченецъ или поборникъ да не е членъ въ нѣкой отъ дружествата, които се наредени много отдавна. Друго нѣщо забѣлѣзваме въ този „Прѣдвѣстникъ“. Отъ гдѣ на кадѣ, Поч. Русенско Поборническо—опълченско дружество, сие присвоило правото на **първо**. Да има нѣкой привелегия или друго нѣкое преимущество прѣд другитѣ дружества, ние не знаеме, па и нѣма да узнаеме, защото само фабричнитѣ заведѣния можѣтъ се титулира така първо, второ и пр. Хубаво ще да направи да прѣмахне това първо, защото Софийското или Сливенското опѣл. дружество, както и Севлиевското иматъ по голѣмо право да прикачатъ това първо, защото много по рано се съставени отъ *Първото Русенско* и пр

ВЪНШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

„**Гузенъ не гоненъ бѣга**“ казва пословицата.

Въ послѣдне врѣме турското правителство, като се бои да не избухне нѣкое въстание въ Македония, вслѣдствие извършенитѣ жестокости надъ македонскитѣ българи въ Куманово, Шипъ, Кочани и пр. е почнало да съсрѣдоточава войска около границитѣ на България. Това е отъ страна на Турция да държи въ респектъ Българското правителство, нѣ това дѣйствие на Турция не може да постигне друга цѣль, освѣнъ да растревужи повече духоветѣ въ България, отколкото да ги умиротвори. По тоя случай Българскитѣ прѣдставители въ Цариградъ Г-нъ Марковъ е отправилъ на В. Порта една нота, съ която иска обяснение върху движението на турскитѣ войски къмъ българската граница.

Турцитѣ пакъ почнахъ да повтарѣтъ своитѣ незачитания къмъ религиознитѣ обряди и къмъ най свещенитѣ прѣдмети на християнитѣ. Дѣйствия отъ подобно естество сѣ били упражнени въ послѣдния инцидентъ въ Артини при Мраморно море. Едно множество турци осквернили грѣцкитѣ гробища и двѣ църкви: послѣдствие на това е станжло сблъскване, въ което е имало много убити и ранени. Подобно варварско обнасяние можѣтъ да вършатъ само турцитѣ, които заблудени отъ фанатизъмъ, не можѣтъ да прѣдвидѣтъ послѣдствията отъ такива постѣпки.

КНИЖНИНА

Малки бѣлѣжки върху статията: „По педагогическитѣ конференции“.

Въ първий брой на Педагогическо-литературния и общественъ в. „Зора“ срѣщаме статията: Педагогическитѣ конференции отъ St. D.

При всичко, че автора на прѣдметната статия, не е обрѣналъ внимание на нѣкои важни работи, които иматъ особена педагогическа стойностъ; при всичко, че нѣкои начала, които иска да ги прокара Г-нъ St. D. помѣжду учителската срѣда, сѣ работи, въпроси по които нашия педагогически печатъ одавна е третиралъ; пѣкъ и самото Министерство на Просвѣщенieto минжлата година обрѣхъ вниманието на учителитѣ да иматъ подобни „конференции“: нѣ е направилъ Г-нъ St. D. злѣ, гдѣто посочва въ статийката си нѣкои въпроси, на които учителитѣ грѣбва да обрѣнѣтъ сериозно внимание. Особено впечатление ни прави тая частъ отъ статията, която се докосва до прѣподаването на нѣколко отдѣления отъ единъ учителъ. Не е сѣщо злѣ, ако г-на St. D. отпечата нѣколко пробни уроци, съ които мнозина отъ селскитѣ учители ще можѣтъ си послужа.

Прѣдметната статийка, която доста ни интересува, понеже самата тема, която е избралъ г-нъ St. D., е твърдѣ интересна и се докосва мимоходомъ до много въпроси, на които до сега е глѣдано прѣзъ прѣсти, се дѣли по съдържание главно на двѣ части: уводъ и изложение, придружено съ мнѣние.

Въ увода на статията е костантирана печалната истина, която може би за дълго време да съществува, ако о време самата учителска корпорация—въ едно съ всичкитѣ ратници на Просвѣщеніето не взематъ инициативата за убиваніето всѣка апария къмъ частната инициатива. Дѣйствително, срамно е за най-малкитѣ работи да се подканва учителя отъ *горъ*. Сжщо, върно е отбѣлженъ и факта, че ако изъ нѣкои кжтове да съществуватъ нѣкакви „конференции“, то тѣ сж били повечето сухи и въ резултатъ: въесто да прѣнесжтъ желаемий успѣхъ, то тѣ сж се свършвали съ нежелателни демонстрации; вслѣдствие, което на сцената испкква личната умраза и расипване на всѣко почнжто.

Въ втората частъ—на изложението и мнѣнията, ние вѣма и тамъ да се спираме обширно, а ще посочимъ само на нѣкои противоречия и неумѣстности, които е допустижлъ автора.

Г-нъ St. D., като дава своето мнѣние и наставления върху главнитѣ и сжществени точки, на които трѣбва да се обрѣща внимание въ време на конферирание, тжко въ VII-та точка испккватъ нѣкои противоречия и неумѣстности, които много бижтъ на очитѣ и които въ сжщность характеризиратъ теоретическитѣ познания и кривитѣ възгледи на автора върху практическитѣ послѣдствия отъ въведената отъ нѣколко време начасамъ въ нашитѣ училища Хербартъ—Циллеровата метода. Види се, че г-нъ St. D. само да е прочелъ или изучилъ Басаричековото „евангелие“, безъ да е опиталъ сладостта или горчивината му на практика. Какво ни се проповѣдва въ седмата точка? — „Учебни пжтища, учебни форми, учебни работи и пр., били излишни!“ Че дидактико-методическитѣ принципи, които сж прокарватъ въ Басаричековитѣ учебници, имали и за насъ „Историческо значение!“ И въ края на VII-та точка се правжтъ разни запитвано учудвания и иронизирания върху нѣкои истини, които сж исказани въ рапорта на г-нъ Заимовъ, печатанъ въ Ноемврийската книжка на списанието „Училищенъ Прѣгледъ.“

Каква наивност и какво противорѣчие! — Да се искаже мнѣние, че учителитѣ нѣматъ нужда отъ учебни пжтища, форми, работи и пр.; това е малко странно; още повече, като се знае, че всичкитѣ дидактически принципи, които ги е наредилъ Басаричекъ; сж чиста психологическа работа — тѣ почиватъ на извѣстни психологически закони и моменти, за които и самъ г-нъ S. се провиква: „Учителя да отиде и работи съ помощта на свойтѣ психологически познания.“ Че учителя трѣбва да знае, като Отче нашъ Педагогическата психология, това неотказваме. Нъ, че пжкъ трѣбва да се прилагатъ тия познания въ училището и то по извѣстни закони и на това трѣбва да се обрне внимание.

Намъ ни се чини, че учителя „да работи съ свойтѣ психологически познания и опитност“, особено въ насъ, каквито сж учителитѣ, не е още достатъченъ и гарантиранъ напѣдъка въ училището. Струва ни се, че покрай Педагогическата психология, ржка за ржка трѣбва да върви дидактиката и методиката — учителя трѣбва да бждѣ и добѣръ методикъ. Дѣйствително и г-нъ St. D. неотказва това, при всичко, че се понакашлюва надъ г-нъ Заимова и надъ Басаричековото „евангелие“, и той е отъ това върую, само, че е направилъ едно размѣстване на нѣкои думи. Наставленията и точкитѣ, на които трѣбва да се обрѣща внимание въ време на конферирание, г-нъ S. ги е вземалъ пакъ отъ това „евангелие“ надъ, което иронизира, съ разлика, че Басаричекъ ги е наредилъ нѣкакъ си по-добѣръ, сжщо и Заимовъ главнитѣ нѣщи е подвѣлъ въ извѣстенъ редъ, а на St. D. сж много расхвърлени и човѣкъ би помислилъ, че наистина тоя човѣкъ е създалъ нѣщо ново, като че ли иска да даде едно ново направление, да създаде една българска педагогия.

Колкото се отнася до напакшаванията, които се хвърлятъ по спомѣнжтия рапортъ; а сжщо „че евангелието на Басаричека иматъ за насъ историческо значение“; то ния ще отговоримъ и на първото и на второто. Въ рапорта си Заимовъ много добѣръ е характеризиралъ нашитѣ училища и учители; че повечето отъ идейтѣ, които сж прокарватъ въ рапорта сж идей, които отъ части ще можжтъ се осжществи въ едно недалечно бждѣще, достатъчно е да се завземе Министерството на Просвѣщеніето да прѣмахне повечето отъ прѣчкитѣ, които чувствително влияжтъ на перализираніето имъ.

А колкото се касае, че Басаричековото евангелие има за насъ историческо значение, то ниене знаемъ въ каква смисълъ го е исказалъ почтения авторъ. Ако цитиранитѣ думи сж исказани въ смисълъ, че Басаричековитѣ книжки сж си отживѣли времето въ насъ; то ние мислимъ, че подобно заключение е много невѣрно. Нѣка си неправижъ илюзий, а да исповѣдаме истината, че методата скърпена отъ Басаричека, тя още не е си пробила пжтъ въ нашитѣ училища. Тя още не е чула и разбрана отъ мнозина наши учители. Нашитѣ училища не сж ѣ вкусили отъ плодотѣ, а гдѣто е минала прага въ училищата въ насъ, то тия училища сж се радвали на извѣсени успѣхи.

Въ заключение ще кажемъ, че идеята, която прокарва г-нъ St. D. въ статията си е много добра. Желателно ще бжде и въ полза на нашитѣ училища ще е, ако г-нъ St. D. и други нѣкои господа расчепкжтъ въпроса, а сжщеврѣменно се даджтъ нѣкои опжтвания пообширни по занимаваніето отъ единъ учителъ едноврѣменно нѣколко отдѣления. Съ това ще се помогне на бошинетово учители, които сж по селата.

годишнината отъ смъртта на Левски. Книжка IX на Бълг. Нар. — образователно дружество. Ц. 50 стот. Съдържание: *Намѣсто прѣдговоръ* отъ Т. Г. Влайковъ; *В. Левски*, кѣса биография, съставилъ Т. Г. Влайковъ; *Левски* (изъ „Епопеята на Забравенитѣ“) отъ Ив. Вазовъ; *Левски на юсти у Берковски и Звучаря*, личенъ споменъ отъ Ст. Заимовъ; *Въ паметъ на Василъ Левски*, стихотворение отъ Кирилъ Христовъ; *Апостолътъ въ примездие*, разказъ отъ Ив. Вазовъ; *Тѣ сжжтъ*, стихотворение отъ Елиѣ Пелинъ; *Най чиститѣ пжтъ*, разказъ отъ Ив. Вазовъ; *Личенъ списжкъ за Василъ Левски*, отъ Тодоръ Пѣевъ; *Тия ще виджтъ свободата, а ния ще мремъ*, отъ В. Т. Велчевъ; *Дѣтѣ думи за писмото на Левски*, отъ К. А. Цанковъ.

Книжката съдържж 152 страници, малкъ форматъ и има 2 портрета на Левски, 7 картини къмъ разказитѣ и 1 снимжкъ отъ едно собственоржчно писмо. Книжката е добѣръ наредѣна, материала подбранъ, четене лесно, съ услада и отнасяж читателя въ времето на Левски, упознава го съ дѣлата, живота и смъртта на джкона и всѣва и утѣрждава въ душата на младежа казаното отъ поета Вотиовъ, „но стига жителя на града, да каже нѣвга народа, умрѣ сиромаша за правда, за правда и свобода.“ Прѣпоржчваме книжката на баци, на всѣкой учителъ и възпитателъ, нека набави на дѣтето, на възпитаника тая книжка, съ което ще му поднесе онова що сме имали и това, съ което можемъ да се гордѣемъ.

ИЗЪ ВѢСТНИЦИТѢ

Реколтата на житото въ цѣлия свѣтъ.

Споредъ Английския „Dorenbusch“, реколтата на житото въ цѣлий свѣтъ прѣзъ настоящата година се смѣта да бжде слѣдующата въ сравнение съ минжло-годишната (въ хектолитри):

Европа	1897 год.	1896 год.
Франция	95,700,000	118,572,200
Русия и Полша	98,600,000	115,710,000
Кавказъ и Сибиръ	20,300,000	29,000,000
Унгария	32,770,000	51,620,000
Кроация и Славония	1,740,000	2,900,000
Австрия	14,500,000	15,207,600
Италия	38,860,000	48,615,600
Германия	37,700,000	40,130,200
Испания	37,700,000	30,209,930
Португалия	2,900,000	2,030,000
Румжния	14,500,000	25,018,300
България	11,600,000	19,575,000
Сърбия	4,350,000	5,220,000
Босна и Херцеговина	870,000	1,203,000
Европейска Турция	10,150,000	14,500,000
Гърция	1,160,000	2,030,000
Англия	18,850,000	21,112,000
Белгия	6,670,000	7,221,000
Холандия	3,030,000	2,175,000
Швейцария	1,450,000	1,641,000
Швеция	1,740,000	1,160,000
Дания	1,740,500	1,450,000
Норвегия	203,000	174,000
Кипръ и Малта	870,000	1,015,000
Всичко	456,953,000	557,594,600
Америка	253,750,000	191,429,000
Азия	86,130,000	100,050,000
Африка	12,340,000	13,340,000
Австрия	14,500,000	7,975,000
Всичко въ цѣлия свѣтъ	824,673,000	870,388,600

Отъ горнята таблица излиза, че тѣзъ годишната реколта на житото въ цѣлия свѣтъ достига до 824,673,000 хектолитри или съ 457,15,600 хектол. по-малко отколкото прѣзъ минжлато година. Пжкъ споредъ „Bulletin des Halles“ дефицита въ тѣзъ-годишната реколта щѣлъ да бжде още по голѣмъ, тѣй като производството на Европа на-да-ли ще достигне до 456 мил. хектолитра.

Н. Имаретски

Изъ в. „Бюлетинъ“

. . . Побужденията на тукашнитѣ български офицери да сж противъ приеманіето на емигрантитѣ—офицери въ българската войска сж много прозаически, въпрѣки увѣренията имъ. Всѣкой отъ тѣхъ знае добѣръ—а най много тѣхната защитница по въпроса *в. Свобода* — че „патриотизма“, „войнска дисциплина“, „вѣрностъ на знамето и клѣтвата“—това сж голи думи, които най малко значение имжтъ при рѣшението на въпроса. Сжжитѣ тѣзи, които не искатъ да приематъ емигрантитѣ, защото послѣднитѣ сж нарушили клѣтвата и дисциплина, не единжж се прѣстѣпали и се готови и утрѣ да прѣстѣпжтъ сжщата клѣтва стига само да имъ е износно. И имали нужда да търсимъ обяснението на лошото настрояние въ българското офицерство противъ емигрантитѣ въ идеалистически побуждения. ? Послѣднитѣ (емигрантитѣ) сж около 40. Тѣ ще отнематъ слѣдователно около 40 мѣста, които инжкъ щѣхж да заематъ тукаш-

Печатница на Вр. Ст. Бояджиеви—Плѣвентъ

ни офицери. Производството на послѣднитѣ се спира. Така побужденията на противницитѣ на емигрантитѣ сж економически, професионални, а не политически.

(„Ново време“ год. II кн. I — Януарий).

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ

До Почитаемата Редакция на в. „Плѣв. Гласъ“.

Господине Редакторе,

Въ брой 34-й, страница 2-ра, колона 3-та на издаваемия се въ гр. Плѣвентъ вѣстникъ „Бдитель“ е публикувано едно километрическо антрефиле посвѣтено изцѣло за мене. Безсвѣстния дописникъ съ това антрефиле бълнува нѣкакви си сумми отъ менъ злоупотреѣбени, като бивши кметъ. При всичко, че бѣхъ взелъ рѣшение да не отговарямъ на клеветитѣ, които въ всѣкий брой на този вѣстникъ се отправятъ противъ мене, нъ най послѣ за освѣтление на моето началство и читажщата публика на уважаемий Ви вѣстникъ, моля да се публикува приложената тукъ расписка като документъ, който установява, че въесто азъ да дължа на общината нѣкакви сумми, то тя дължи на мене 1541 л. и 60 ст., дадена отъ менъ въ време на кметуваніето ми. Тази расписка е резултатъ отъ прѣгледанитѣ ми смѣтки отъ самитѣ писачи около вѣстника „Бдитель“, които 3 години дерибействувахъ съ Постоянната Комиссия и които въ всичко това време съставлявахъ разни комиссии по прѣглежданието на смѣткитѣ ми, на които комиссий документитѣ ми сж на ржка. Защо писача на това антрефиле документално не искочи да докаже отъ какво произлиза тази сума, а само бълнува нѣкакви си хиляди лева. Относително, че били заведени нѣкакви си углавни дѣла противъ мене и Господинъ Министра не билъ ужъ разрѣшавалъ даванието ми подъ сждъ — това е още по ниска лжжа; имамъ дѣйствително 2—3, дѣла заведени отъ редакторитѣ на вѣстникъ „Бдитель“ противъ менъ по закона за печата (за клевета), но азъ съмъ въ положение всѣкога да подкрѣпя писаното съ факта и че това не ше бжде мотивъ, съ който противницитѣ да можжтъ си постигнж цѣльта. Свободни сж, давамъ имъ право цѣли 15 години да пишатъ противъ менъ, но увѣривамъ ги, че нѣма да си постигжтъ цѣльта, защото срѣдствата съ които си служатъ да напोकстѣжтъ на единъ вѣченъ тѣхенъ противникъ, който никакъ не ги прѣдизвиква — сж най нечестни.

Ето и расписката (документъ) за хилядитѣ злоупотреѣбени лева:

Прѣписъ

РАСПИСКА

Подписанный новоизбранны кметъ на Орѣховишката Селка Община, Нино Петровъ, давамъ настоящата расписка на бившия кметъ Георги Илиевъ въ удостовѣрение на това, че днесъ като пристѣпихме къмъ приеманіе и прѣдаване съгласно прѣдписанието на Господина Плѣвентский Окол. Началникъ отъ 1/VI т. г. подъ № 5790 се установи, че по главната приходна книга за н. г. се намѣри, че е приелъ отъ разни приходи, до квитанция № 80 суммата 1711 л. 58 ст. по главната расходна книга се намѣри, че е израсходвалъ съ расписки дадени за смѣтка на общината сума 3451 л. 24 ст., отъ което, като извадимъ прихода отъ расхода, излиза, че бившия кметъ и е задалъ отъ себе си 1741 л. 66 ст., която сума общината се задължава да исплати на Г. Илиева, когато би постѣпило въ общин. касса отъ общ. недобори, за която цѣль е съставенъ и нуждния актъ на 22 Априлий 1896 год. отъ който актъ единъ остава у Илиева, а други въ общината.

С. Орѣховица 1 Май 1896 год.

Подпис. новоизбранъ общин. кметъ: Н. Петровъ

печатъ

Забѣлжжжа срѣшу горната сума, която общината ми дължи приехъ срѣшу расписка на 15/V/96 г. отъ общ. кметъ Нино Петровъ (200) двѣста лева.

За сега и винаги толкозъ на редакторитѣ около „Бдитель“.

Вечно омразний имъ: Г. Илиевъ

Б. Р. Даваме мѣсто на горното писмо отъ Г. Г. Илиева, когото толкова много обича пачаврата „Бдитель“. Съ тѣзи официални данни, които излага Г. Илиевъ мислиме, че ще се запущатъ мрѣситѣ уста, които така изобидно бѣлватъ всевъзможни лжжливи свѣдѣния.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ

№ 801

Известявамъ, че 31 день, слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти въ Вълчи Трънското землище.

1) Нива 13 декара, мѣстността „Крайщето“ оцъ 39 лева. 2) Нива, 11 декара 1 аръ, същата мѣстность оцъ 33 лева; 3) Нива, 10 декара 2 ара, мѣстността „Полето“ оцъ 31 л.; 4) Нива, 16 декара 6 ара, мѣстността „надъ Одренските лозя“ оцъ 49 лева.

Надаванетоъ ще се почне отъ първоначалната цѣна. Имотътъ е собственъ на Цвѣтанъ Видоловъ отъ с. Вълчи Трънъ, незаложенъ продава се за удовлетворение исктъ на Михалъ Данковъ отъ с. Вълчи Трънъ отъ 310 лева, лихва и разноските по изпълнит. листъ № 2088 отъ Плѣв. Мир. Сѣдия.

гр. Плѣвентъ 19 Февруарий 1898 г. 2—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 1437

Известявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по I продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

Нива „Дола“ 10 декара оцъ 50 лева.

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Георги Ивановъ отъ с. Писерово, продава се по исктъ на Ст. Славчовъ С-іе, отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 60 лева и др. разноски, по испъл. листъ № 4807 отъ 9 Септември 1897 г. на Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 20 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№ 1442

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“, ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Нива „Мановски - геранъ“ 4 дек. 5 ара оцъ 22 л. 50

2) „ — „ — „ 7 дек. оцъ 35 лева.

3) „ — „ — „ полето“ 6 декара оцъ 30 лева.

4) бранище „Глаското“ 6 декара оцъ 30 лева.

5) „ — „ — „ Бургоджиско вървище“ 7 декара оцъ 30 л.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Танасъ и Илия Симеонови, отъ с. Писерово, продаватъ сж по исктъ на Ст. Славчовъ С-іе отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 188 лева лихва и др. разноски, по изпълнит. листъ № 567 отъ 15 Февруарий 1896 год. на 2-ръ Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглѣж. книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 20 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№ 1440

Известявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Бранище „Доловетъ“ 10 дек. оцъ 50 лева.

2) „ — „ — „ Салиева поляна“ 12 дек. оцъ 60 л.

3) „ — „ — „ Махмудовото“ 8 дек. оцъ 40 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Нино Цокковъ, отъ с. Писерово, продаватъ се по исктъ на С. Славчовъ С-іе отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 523 л. лихви и др. разноски, по испъл. листъ № 2650 отъ 11 Августъ 1895 год. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 20 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№ 1439

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти именно:

1) Къща въ с. Писерово, едноетажна съ три отдѣления, отъ прѣстъ дървенъ материалъ и керпичъ, покрита съ кермиди обемъ 7-90 6 по 2-45 кв. мет. съ дворъ 2 декара, оцъ 200 лева.

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Янчо Симеоновъ, отъ с. Писерово, продава се по исктъ на С. Славчовъ С-іе отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 153 л. лихви и др. разноски по изпълнителния листъ № 565 отъ 15 Февруарий 1896 год. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 20 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 2—2

№ 1601

Известявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава въ канцеларията ми въ г. Плѣвентъ недвижими имоти на Никола Тончевъ отъ с. Вълчи Трънъ.

1) Нива на Тръста 12 декара оцъ 60 лева.

2) Нива на Тръста 10 декара оцъ 30 лева.
3) Нива въ полето 7 декара оцъ 25 лева.
4) Нива въ полето 8 декара оцъ 60 лева.
Имота е собственъ на Никола Тинчовъ, не е заложенъ продава се за удовлетворение исктъ на Михалъ Данковъ с. Вълчи Трънъ отъ 102 лева по изпълнителния листъ № 518 отъ 17 Февруарий 1897 год.

Плѣвентъ 19 Февруарий 1898 год. 2—2

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

№ 1446

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Къща въ с. Писерово едноетажна съ двѣ стай и единъ прустъ отъ простъ дървенъ материалъ, покрита съ кермиди, обемъ 8 на 6 по 2.70 кв. м. съ дворъ 1 декаръ, въ които има и други пристройки служащи за сайванъ и кошове за храна, оцъ 200 лева.

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Георги Тодоровъ отъ с. Писерово продава се по исктъ на Стоянъ Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ състоящъ отъ 238 л. лихви и др. разноски по изпълнителния листъ № 1806 отъ 29 Мартъ 1897 г. на Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелар. ми

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—36—2

№ 1443

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующите недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) 1/2 Нива „Деловетъ“ 12 дек. 5 ара оцъ 62-50

2) „ — „ — „ Мен. геранъ“ 16 дек. 9 ара оцъ 84-50

3) „ — „ — „ Плучовенитъ“ 7 дек. оцъ 35 лева

4) 0-50 Бранище „Деловетъ“ 25 д. 3 ара оцъ 126-50

5) „ — „ — „ Средни връхъ“ 14 дек. оцъ 70 л.

6) Ливада „Женски долъ“ 12 дек. 5 ара оцъ 62-50

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Митю Дичовъ, отъ с. Писерово продава се по исктъ на С. Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ състоящъ отъ 121 левъ 90 стот. лихви и др. разноски по испъл. листъ № 2654 отъ втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 26 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ 1—33—2

№ 1444

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Една втора Нива, Писеровско землище мѣстността „Деловетъ“ 12-50 декара оцъ 62 лева.

2) полвинъ Нива същото землище мѣстността „Манова геранъ“ 16 декара 9 ара оцъ 85 лева.

3) полвинъ Нива същото землище мѣстността „Плузвинитъ“ 7 декари оцъ 35 лева.

4) половинъ Ливада същото землище мѣстността „Женски долъ“ оцъ 60 лева 12 декари.

5) полвинъ бранище мѣстността „Деловетъ“ 25 декара оцъ 125 лева.

6) полвинъ Бранище мѣстността „Срѣдни връхъ“ 14 декари оцъ 70 лева.

7) полвинъ Бранище мѣстността „Гендоловата градина“ 32 дек. оцъ 160 лева.

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Пено Дичовъ отъ с. Писерово продава се по исктъ Ст. Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ за 194 лева лихви и др. разноски по изпълнит. листъ подъ № 1948 отъ 5 Априлѣ 1897 г. издаденъ отъ Плев. Окол. Мирови Сѣдия.

Разглеждането книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми

гр. Плѣвентъ 26 Февруарий 1898 г.

С. Приставъ М. П. Марчевъ. 1—34—2

№ 1441

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“, ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Единъ копторъ служащи къща за живение въ с. Писерово, отъ простъ дървенъ материалъ и керпичъ покрита съ прѣстъ съ дворъ 1 декаръ 5 ара, оцъ 20 лева. 2) Нива „Мехмедовото“ 4 дек. оцъ 20 л.

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Петръ Вълчовъ отъ с. Писерово, продава се по исктъ на Ст. Славчовъ С-іе, отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 68 л. лихви и др. разноски, по изпълнит. листъ № 2659, отъ 11 Августъ 1895 год. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—32—2

№ 1438

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“, ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти именно:

1) Къща едноетажна въ с. Писерово, построена отъ простъ дървенъ материалъ и керпичъ покрита съ кермиди, обемъ 7-80 на 5-60 по 2-40 кв. м. двѣ отдѣления съ дворъ 1 дек. оцъ 140 лева.

Продаваемиятъ имотъ е собственъ на Пако Рамадановъ, отъ с. Писерово, продава се по исктъ на Георги Славчовъ, отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 114 л. 80 ст. лихви и др. разноски, по испъл. листъ № 4624 отъ Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и ч. въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ 1—31—2

№ 1023

Известявамъ, че 31 день отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ

1) Къща въ с. Църдилово, Махлата, Тръстоветецъ построена отъ камъкъ, керпичъ и дървенъ материалъ, покрита съ кермиди, надъ маза на 2 отдѣления дължина 8, ширина 5 1/2, височина 2 метра, съ дворъ 2 декара за 800 лева.

2) Нива мѣстността „Върбановецъ“ отъ 4 дек. оцъ 50 лева. 3) Лозе мѣстността „Трите дървета“ отъ 1 1/3 декара оцъ 40 лева. 4) Бостанъ мѣстността „при Чошмата“ отъ 1/4 декара оцъ 15 лева. Горния имотъ принадлежи на покойния Топо Баневъ, отъ село Църдилово, продава се на основание опрѣделението на Плѣв. Окр. Сѣдъ, отъ 9 Февруарий 1895 год. подъ № 109 за въ полза на малолѣтнитѣ.

Надаванетоъ ще почне отъ оцъката на горѣ.

Разглеждането книгята може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията.

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 г.

С. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—38—2

№ 1447

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоти лежащи въ землището на с. Писерово именно:

1) Копторъ въ с. Писерово, построенъ отъ простъ дървенъ материалъ, покритъ съ прѣстъ служащи за живение съ дворъ 2 декара, оцъ 50 лева.

2) Нива „Менковски - геранъ“ 5 1/2 дек. оцъ 27 л. 50

3) Нива „Полето“ 5 дек. оцъ 25 лева;

4) „ — „ — „ Срѣдний връхъ“ 4 декара оцъ 20 л.

5) Бранище „Деловетъ“ 12 декара оцъ 60 л.

6) „ — „ — „ Койнареки“ 10 дек. 5 ара оцъ 52.50л.

7) „ — „ — „ Милманова падина“ 4 дек. 6 ара оцъ 23л.

8) Ливада „Тулуюв“ 7 дек. 5 ара, оцъ 37-50 л.

9) „ — „ — „ — „ 5 дек. 4 ара оцъ 27 лева.

Продаваемиятѣ имоти сж собствени на Цвѣтко и Гено Пенони, отъ с. Писерово, продава се по исктъ на С. Славчовъ С-іе, отъ гр. Плѣвентъ състоящъ отъ 496 лева 60 ст. лихви и др. разноски, по испъл. листъ на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 г.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—37—2

№ 1445

Известявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по първа продажба слѣдующитѣ недвижими имоте лежащи въ землището на с. Писерово, именно:

1) Нива, Писеровско землище, мѣстността „Задъ могилата“ 10 декара оцъ 50 лева;

2) Нива, същото землище мѣстността „Махмудовото бранище“ 13 декара 5 ара оцъ 67 1/2 лева.

3) Ливада, същото землище, мѣстността „Женски долъ“ 10 декари оцъ 50 лева.

Продаваемиятѣ имоти сж собствени на Петко Пеловъ ж. отъ с. Писерово, продава се по исктъ на С. Славчовъ отъ гр. Плѣвентъ, състоящъ отъ 146 л. лихви и др. разноски по изпълнителния листъ подъ № 564 отъ 15 Декември 1896 год. на втори Плѣв. Мир. Сѣдия.

Разглеждане книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцелар. ми

гр. Плѣвентъ 25 Февруарий 1898 год.

П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ. 1—35—2

№ 1176

Известявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстни вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующий недвижимъ имотъ находящи въ Плѣвентското землище, а именно:

1) Едно лозе мѣстността „Бъчвата“ отъ 2 декара и 7 ара, за 50 лева. —

2) Нива въ мѣстността „Бъчвата“ отъ около 5 декара, за 20 лева. —

3) Лозе въ мѣстността „Буковскитѣ“ отъ два декара и 7 1/2 ара, за 35 лева. —

Горний имотъ принадлежи на покойния Андрѣя Ивановъ отъ гр. Плѣвентъ не е заложенъ продава се по взисканието на Георги Георгиевъ отъ гр. Плѣвентъ за 436 л. 21 ст. и разноските по изпълнителния листъ № 1585 на Плѣвентский Град. Мир. Сѣдия.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглеждането книгята и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 28 Февруарий 1898 год.

Дѣло № 731/96

С. Приставъ Ив. А. Гърковъ

1—39—2

BT
BT

BT
BT

BT
BT

BT
BT

BT
BT